

8.Juni.

STORM EN REGEN. We krijgen nu de restanten van de ellende uit Holland. We liggen weliswaar aan een dikke paal en aan de opperwal maar deze palen staan er al langere tijd ingeslagen en zijn oude telegraaf palen met een diameter van 20 centimeter, zij zien er gaaf uit boven water maar hier op het zout bestaat het fenomeen paalworm. Deze zoutwater knagers hebben menig houten schip en kades verwoest. Ergo met elke zware windvlaag lig ik toch te wachten of hij ons nog houdt. Slaapt toch ongemerkt wat minder gerust want zou die gaan dan moet ik in het donker snel mijn pendekje vinden en naar het voordek struikelen om het anker te laten vallen. Ja watersport is niet altijd ontspannen dobberen. Tussen de buien door de hond in de vlet met een oog gericht om de golven op de kop te houden en de ander om de einder af te zoeken naar de naderende buien. Een mens zou er scheel van gaan kijken. Afijn de laatste fles glühwein pikaan gemaakt en de olielamp aangestoken want we moeten wat zuinig met de stroom voor de kachel omgaan want de zonnepanelen begrijpen er ook geen jota van waarom ze daar liggen. Tegen de avond vernomen dat onze buurman Egbert gaat verhuizen naar een verzorginstelling in Oosthuizen. We zijn er een beetje ondersteboven van want hoewel Egbert te dement is om nog zelfstandig te wonen was hij toch een beetje ons zorgen kind. Triest om mensen door deze ziekte zo te zien lijden op zijn nog jonge leeftijd. Dus reden om alweer een drupje te nemen op het leven. Tr vrienden.

9-Juni.

Wat een nacht, rond 03.00 uur hevige windvlagen die het schip doen trillen en fluitend en gierend het schip passeren. Had nog een extra lijn op de paal gezet dus dat was geen probleem maar in gedachten zag ik alleen maar grijnzende paalwormen het laatste beetje kracht uit de paal wegvreten. Heb minimaal 2 uur liggen luisteren of er na zo een windvlaag geen verandering van het kabbelen van de golven op de boeg was waar te nemen. Uiteindelijk toch ingedommeld en rond 08.00 uur gewekt door de hond die vond dat het haar tijd was om de

wal te bezoeken. Zij gaat dan recht voor de kooi staan brommen en wacht net zolang tot er bij mij beweging is te bespeuren. Ik beweeg dan niet maar loer onder mijn oogleden naar haar wat ze doet. Dit spel kan je ongeveer 15 min volhouden waarna zij echt begint te grommen of een heftige blaf geeft. Ja dan klimt de schipper gedwee uit zijn kooi zet de hond in de kuip en mag dan even toilet maken. Intussen kijkt zij met loerende blik door het venster of ik wel een beetje opschiet. Ja het is me er eentje onze Welsh –Terreur. In de loop van de dag zakte de wind gelukkig geleidelijk in en kwam de zon weer tevoorschijn wat ons zowaar noopte om een flesje Rosé op te trekken. Als avondmaal bruine bonen met spekjes uitjes aardappelpuree en piccalilly wat voor mij lekker weg te knagen is. Helaas was voor de schipperse deze combi met vooraf een halfje rosé en weer voor het eerst een cholesterol pilletje niet de ideale combinatie wat resulteerde in het retour geven van al deze ingrediënten aan de natuur. Waarna zij heftig van slag door mij de kooi moest in geholpen worden. Na de afwas het reinigen van de kuip en de hond uitpersen vind ik het wel verdiend om deze dag Elena nog even te knuffelen en een klein drupje uit haar bevallige torso te nippen. Het is haast te gênant voor woorden maar ik lik zelfs de laatste drupjes nog van de rand. Ja zo kan ie wel weer ouwe snoeper dus, truste vrienden.

10.Juni.

Er zit een vlieg in de boot die irritant steeds op mijn voorhoofd probeert te landen terwijl ik dit dag verslagje zit te typen. Normaal niets om te vermelden ware het niet dat ik mezelf tot grote hilariteit van mijn kooimaatje voor me kop zit te rammen en daardoor me bril nu scheef op me neus staat. Maar nu ligt mijn hoogspanning tennisracket klaar dus zijn uren zijn geteld. Sorry Mariane Thieme maar er zijn grenzen aan mijn dierenliefde. Wat vele malen belangrijker is mijn lief is weer opgeknaapt en heeft voorzichtig weer wat gegeten. Voorlopig geen alcoholica en vettigheid meer is haar devies en of ik daaraan mee wil doen.

Die vettigheid gaat wel maar dat alcoholica verhaal is een heel ander dingetje. Dit brengt namelijk de veiligheid van ons vaartuig extreem in gevaar omdat deze voorraad als ballast in de beide zijden van ons schip is opgeborgen. Helaas zij vaart inmiddels ook al een jaartje of wat in het rond met vaarbewijs 1 en 2 dus deze vlieger ging niet op. Ga mijn best doen. Ja we hebben ook nog gevaren en zijn half zeilend en motor bij naar Faborg gegaan waar we na 4 ½ uur arriveerde, morgen harde wind en overmorgen draaiend naar ZW6 dus nu maar Thor Huse vaarwel gezegd tot de volgende keer. Wel eerst bij de visserman Kjell nog een kruik ouwe Bols in zijn boot gelegd voor het gebruik van zijn paal in de baai een inmiddels is dit ook een traditie die ik ieder jaar herhaal, promoot ik toch een mooi Hollands product in het land van de aquavit. Moet hier toch eens een mailtje naar meneer Bols aan wagen voor mogelijke sponsering volgend jaar. We liggen nu in de jachthaven om even te serveyen voor het schip en lijf. Mooi plekje achter in de haven aan een steiger voor kleine jachten, prompt kwam de haven boy ons vertellen dat wij wel erg groot waren voor deze plek ,maar na mijn uitleg dat we hier ieder jaar liggen met permissie van zijn collega was hij om. Dit noemen wij een leugentje om bestwil wat bij een prijsje van 20 euro wel mag vind ik . Snel de Bavaria landvast er ingeprikt en sticker aan de verstaging, zo we leggen. Nog even genoten van de afgenomen wind en een voorzichtig zonnestraaltje en nu vroeg de kooi in. Uitrusten in de vakantie pffff lijkt vaak op werken vrienden. Truste.

11-Juni.

Heeft U ook wel eens van die nachten dat dromen gaat over zaken die maar niet willen lukken, nu dit was er weer zo eentje. Even omdraaien op de andere zij was ook geen optie ,het enigste wat ging slapen was de arm waar ik op lag. Uiteindelijk niet echt uitgerust wakker geworden en na uitgebreid en vooral zielige uitleg mocht ik nog even blijven doezelen van mijn lief. De afspraak is namelijk dat aan de vaste wal zij de eerste uitlaatsessie doet en voor anker liggend ik dit op mij neem. Afijn na de koffie gezamenlijk naar de super en een kar vol ingeslagen met diverse .

De schipperse ging naar de stad en had mij een fikse lijst te doen dingen opgegeven, stofzuigen/vloer dweilen /de kuip reinigen/ enz. en daarbij oppassen dat het dekbed niet nat zou regenen dat te luchten hing. Terwijl ik als een op hol geslagen Duracell konijn door de hut aan het racen was kon ik nog net de telefoon horen waarna mijn lief vroeg of er bij mij ook zulke grote druppels vielen. Was nog net op tijd om het dekbed niet uit te hoeven wringen. Bij terugkomst bleek mijn lief naar de kapper te zijn geweest en had zich een zomerkapsel aan laten meten. Ook zij was geknipt door jawel alweer een Koerdische vluchteling, volgens ons woonden daar enkel maar kappers wat je niet zou afzien aan al die baardmannen. Het was net als bij mij netjes kort een soort Syrisch uni kapsel. Uit de stad had Liesbeth ingrediënten mee genomen om Thais te koken, kokosmelk vis en oestersaus grote garnalen enz. Heerlijk van gesmikkeld, alleen bleken de garnalen gerookt te zijn wat een bijzondere smaak gaf. De beloofde wind bleek niet te komen en we hebben zomaar in de kuip kunnen koffie drinken met een zonnetje. Wat kan het leven opfleuren met een bakkie en zonnetje. Morgen weer een stukje opschuiven naar de Thuro Bund waar onze vrienden liggen met de Marritje-Anna en Fiat Voluntas. Had ze een fotootje gestuurd van mijn visvangst met 3 mooie zalmen, het er niet bij gezegd dat dit plaatje van 3 jaar geleden was. Leuk he. Tr vrienden.

12.Juni.

Windrichting weer eens krap dus moteren naar de Thurobund een tochtje van 3 ½ uur met gelukkig de stroom in de Sund bij Svendborg vol op de kont. Scheelt toch 2 knopies. In de Thurobund lag de halve Hollandse platbodenvloot voor anker. Naast de Fiat Voluntas lag aan bakboord de Jachtige Slak van Hennie en Onno, aan stuurboord de Marritje Anna van Pietie en Willem en voor anker de Jonge Jan van Ineke en Jan. Wij ook het anker er voor en het was haast weer een reünie de grijze muizen. In de avond weer de zogenaamde verjaardag van Cornelis gevierd met hapjes drankjes en uitvolle borst meezingen van de zeemansdeuntjes die Onno zoals altijd prachtig begeleiden op zijn accordeon.

Bij menig nummertje waren we haast tot tranen geroerd ,maar kan ook door de drupjes alcoholica zijn geweest. Al met al weer een ouderwetse avond die we inmiddels als een traditie kunnen beschouwen. Tevreden ons in de mist net zichtbare ankerlichtje opgezocht. Tr vrienden.

13-Juni.

Om 05.00 gewekt door de opkomende zon en vlot er uit want ik had een stukje net in het water staan. $\frac{3}{4}$ later schoof ik weer de kooi in en hadden de visjes mijn net keurig ontweken. Wel een massa kwallen wat er immer voor zorgt dat het net te gespannen staat wat niet bevorderlijk is voor een mooie vangst. De paar visjes maar laten zwemmen en hopen dat ze volgend jaar wel groot en dik. In de ochtend de Jachtige Slak en Jonge Jan uitgezwaaid die elk hun weg vervolgen in diverse richtingen. De dag verder genoten van de zon en zelfs een parasolletje op moeten zetten. Wat een luxe ,de schipperse heeft zelfs even het touwladdertje aan het roer beproefd maar verder dan 10 cm boven navelhoogte werd het niet met 17 gr watertemperatuur. Afijn toch een lekker dagje met eindelijk weer de korte broek aan. Morgen hopelijk met lopend windje naar Nyborg bij de Beltbrug. Het is een TS haven dus lekker gratis en een ijstent op 50 mtr van de kaai. Tr vrienden.

14-Juni.

Mooie rustige nacht gehad en om 10.00 uur losgegooid en de Thurobund verlaten. Buiten de zeilen er op en met een klein zuchtje richting Nyborg bij de grote Belt brug . Na een uurtje zakte de snelheid onder de 1 knoop en besloten om het zeil op te doeken. Op de motor naar Lundeborg gevaren en aldaar de hond laten snuffelen aan alweer nieuwe graspolletjes en de baas aan een lekker Tuborg biertje en ijsje voor de stuurvrouw. Toen in de verte de andere hollandse scheepjes naderde hebben wij ook deze haven weer verlaten.

Er stond nog steeds geen wind genoeg om te zeilen dus op de motor het laatste stuk naar Nyborg gevaren. Terwijl we net vast lagen brak er een enorme plensbui los dus onze beslissing om te moteren was de juiste gebleken. De Fiat Voluntas en de Marritje Anna kwamen als verzopen katten de haven binnen. Snel de beide bemanningen voor een borrel uitgenodigd om even bij te komen van deze dag. Alles zat er vandaag in , van insmeren van het lijf voor de overdadige zon tot het wisselen van korte in lange broek. Na de borrel naar de havengril voor de vette hap, frietjes met worst en ijsje na, ja zo val je nooit een grammetje af vriend. Zeeeeer rozig en vroeg de kooi opgezocht met een knipoog naar Elena, morgen mag je mij weer plezieren dame, nu is de schipper glad af en strompelt de kooi in. Tr vrienden.

15-Juni.

Wat een waardeloze dag vandaag. Een grote aaneen gesloten regenbui afgewisseld door windstoten en donderklappen. Zomaar een dag om snel af te sluiten. Bij deze dus. Tr vrienden.

16-Juni.

Bidden is mij vreemd maar grommen naar de weergoden kan ik als de besten. En het blijkt te helpen want de zon was om 05.00 uur al aanwezig . Ik had het niet in de gaten maar de hond maakte mij er attent op door rondjes door het schip te lopen waarmee zij aangeeft hoognodig aan de wal te moeten. Nou dan gaat de schipper daar maar gehoor aan geven. Na enig snuffelwerk deed zij haar boodschap en mocht ik van haar weer aan boord, ergo ½ uurtje later schoof ik wat onderkoelt weer tegen mijn warme kruik aan wat lichte kreetjes gaf en een zacht uitgesproken dankwoordje. Het is vandaag vaderdag maar geen cadeautjes voor opa maar wel 2 perfect gekookte eitjes van mijn lief ,de dag kan niet beter beginnen. Eerst nog even diesel getankt wat niet geheel goed verliep, ik heb de valpijp in de machine kamer waar ook het beluchtkraantje zit. Bij de eerste scheut diesel bleek ik het kraantje nog niet had geopend resulterend in een ferme scheut diesel in de kuip.

Gelukkig kon er niets in het water terecht komen want een paar druppels geven een mega vlek op het water en dan zijn de Deense rapen gaar. Daarna met een lopend windje naar het eiland Agerso gezeild en in de baai het anker er voor. Nog even bij de groene boei gekeken of er een gulletje te verschalken was maar er was geen bewijs te vinden. Dan maar het net te water gezet en morgen kijken wat dat oplevert. Net toen we de kooi in zouden rollen (23.30) gaf Sarah aan hoognodig nog even het strand te willen bezoeken, dus hup laarzen weer aan en in het donker het strand opgezocht, daar wou madam even rustig wat snuffelen voor zij haar behoefte ging doen. Ik kan dan wel tekeer gaan maar ze is inmiddels zo doof als een Hoornse wortel of kan geweldig toneelspelen. Het zij zo. Terug aan boord nog even dit epistel onder begeleiding van een colaatje met schijfje limoen en iets met ook een bruine kleur en de dag is weer rond. Oja mijn beide dochters hebben mij een fijne vaderdag gewenst , nou wat wil je nog meer. Nog even een touwtje om de klapperende vallen en hup de kooi in want om 05.00 moet het net gehaald worden. Tr vrinden.

17-Juni.

Betijds gewekt door de volle zon die precies in de kajuit scheen. Helaas had zij ook Sarah wakker gemaakt dus voor het net halen eerst met de hond naar de wal alwaar zij uitgebreid ging rond keuvelen terwijl ik vergeten was om haar looplijn mee te nemen. En een dove hond roepen op dit tijdstip maakt alleen de meeuwenkolonie maar onrustig en aangezien dit een natuurgebied is moet je je ook netjes aan de regeltjes houden. Afijn uiteindelijk kwam de rakker aangesjokt en wist dat ze weer eens ongehoorzaam was want het staartje zakte steeds verder naar beneden. Snel retour naar boord en daarna het net gehaald met 8 platvissen en 1 grote makreel. Aan boord in het ochtendzonnetje het net geklaard en de vis schoongemaakt terwijl mijn lief nog ferme knorretjes lag te geven. En dan nog zeggen dat ik niets doe ha ha. De dag keuvelend met de burens doorgebracht ,we liggen immers 3 dik aan het mega anker van de Fiat Voluntas.

In de middag de vis gestoofd en met wat ingrediënten visburgers gemaakt met eigengemaakte ravigotesaus. Bij ons in de kuip gezellig met zen allen de stapel burgers pikaan gemaakt met grote klodders saus zowaar weer een feestmaal als vanouds. Hierna besloten om voor de nacht naar Skaelskeur te gaan want vannacht trekt de wind aan en dan wil je hier met ZZO beslist niet liggen, deze ervaring hebben we hier meermalen meegemaakt waarbij we telkens moesten vluchten en inmiddels worden we te oud voor deze gekkigheid die altijd in de nacht optreedt. Dus ankerop en nu liggen we beschermt voor het dorp en gaan we morgen aan de TSkade liggen. Maar al met al een topdag. Tr vrinden.

18-Juni.

Betijds naar de haven na deze eerst met de vlet verkend te hebben, er bleek ruimte genoeg voor onze schepen. Het weer was prachtig maar wel weer extreem warm met 28 gr. De dames naar de super en wij lekker onder een parasol keuvelend met de nieuwsgierigen voorbijgangers. Kreeg van mijn lief een ijsje , bleek een beker Magnum te zijn met mijn favoriete smaak , heerlijk leeg gesmikkeld en daarna op de verpakking gelezen dat ik onder het genieten 1000 calorieën had verorberd, de rest van de dag dus op een houtje gebeten. Tegen de avond kwam snel een onweersfrontje naderbij en moesten we het mooie weer bezuren met pittige buien en donderklappen. Tussen de buien door kwam de harbourmaster ons even vertellen dat wij hier niet vrij konden liggen omdat het geen TS haven is. In mijn beste Engels de brave borst uitgelegd dat wij al zovele jaren elke zomer langdurig in zijn prachtige land vertoeven maar dat wij als pensionada ons niet konden permitteren om regelmatig in een haven te overnachten, en vorig jaar hadden we hier ook immers zonder problemen. Beetje meewarig stond hij mij aan te kijken maar bij mijn uitleg dat Denemarken eigenlijk ons tweede vaderland is had ik zijn gevoelige snaar te pakken en met een glimlach kreeg ik een hand van hem en zowaar toestemming om 2 dagen te verblijven. Ja als je de handleiding goed leest zijn het best aardige mensen die Denen.

Bijtijds naar de kooi want de muggen zijn hier op het binnenwater massaal op zoek naar een drupje bloed met een Wiskey smaakje, en aangezien ik hiervan een flinke dosis van rondpomp moet ik me wel verstoppen achter een stukje horrengaas. Je kan alles van me krijgen of lenen maar van dit levenselixer blijven ze mooi af . Met mooie lichtflitsen en donderklappen snel de kooi in. He he wat een dagje. Tr vrinden.

19-Juni.

Vandaag was het te warm om in de haven te liggen dus besloten om maar buiten het dorp voor anker te gaan. Na eerst nog een fles Aquaviet van de plaatselijke politieagent te hebben gekregen die wij gisteren in een lang en gezellig gesprek een forse pluim in zijn Deense je weet wel te hebben gestoken en daarbij de onvolprezen stokerij in Aalborg als een van onze favorieten benoemd. Waar vind je nog een agent die je zo iets trots overhandigd. Ga Denen steeds leuker vinden, maar het zou zomaar kunnen dat zij ons clubje oude zonderlingen met onze oude scheepjes wel waarderen. Het werd zelf zo gek dat bij het uitvaren mensen stonden te klappen en hun duimen opstaken, het moet niet gekker worden. Buiten het anker er voor en onze scheepjes aan weerszijde van de schokker vastgeknoopt. Inderdaad een lekker windje en mijn lief ging zelfs onder ijselijke kreten te water. Na een uurtje moesten we de te warme dag bezuren met een aantal mega buien en knetterend onweer en de nodige lichtflitsen en windstoten. Fascinerend om de buien te zien ontwikkelen en over het water naar je toe te zien komen. Ergo foute beslissing want zelfs het mega anker van Cornelis was hier niet tegen bestand en begon te krabben. Tussen de buien door het anker gelicht en inderdaad het zat vol met waterplanten. Na reinigen opnieuw anker gezet net voor weer een nieuwe mega bui met een 40 mtr ketting. Tussen de buien ook nog met de hond naar de wal voor haar avondplasje en net voor de volgende hoosbui weer aan boord. Pffffffffffffff slopend dus nu even rust en een blikje Radler, ja je leest het goed maar wel 0,2 % . dat dan weer wel. Tr vrinden.

Oja vriend Piet H heeft nieuw gips om zijn stempeltje gekregen ,mooi camouflage kleurtje, valt hij niet zo op tussen het riet als hij staat te pla----- met de havenfeesten dit weekend op Marken.

20-Juni.

Gelukkig een rustige nacht gehad na het onheil van gisteravond. Betijds met de hond naar de wal en aldaar in alle rust een blommetje geplukt voor mijn lief. Daarna anker op en bij de haven van Agerso het zeil gezet. 27 mijl later waren we met gemiddeld 6 knopen in Vordingborg. Klinkt lekker maar onderweg natuurlijk van alles meemaakt . De voorspelde wind was ZW 3-4 dus de kluiver er maar eens bij. Dit zeiltje trekt er behoorlijk aan maar scherp aan de wind wordt het een ander verhaal, en scherp werd het door zoekende windrichting. Nu ligt er midden in het smallandsvaarwater een paar plaatjes waar je echt niet overheen kunt zonder je schip achter te laten ,ergo aan de wind knijpend met 6 knopen zoeken naar de kardinale ton. Beetje vermoeiend maar gelukt en daarna wat afvallen naar de brug. Allemaal goed ware het niet dat er een fiks buitje aan kwam en ik net te laat om de kluiver weg te halen. Foute move schipper dat ik moest bezuren met geworstel op het stampende voordek om de kluiver te bergen. Uiteindelijk druipend de haven van Vordingborg binnen gelopen en gezamenlijk bij ons de dag doorgenomen met de gebruikelijke festmacher en toastjes. Nu met trage vingers dit verslagje en hoppeta de kooi. Tr vrinden.

21-juni.

Broeierig warm vandaag dus besloten om naar Stubbekobing te varen en morgen vroeg over te steken naar Rugen Duitsland. Op het fok naar Stubbekobing gedobberd en aan weerzijde van de Fiat Voluntas vastgeknoopt en naar het weerbericht gekeken voor morgen, het zou weinig wind geven en dit gegeven was voor Cornelis voldoende om ons los te gooien en te vertrekken. Willem en ikzelf hadden geen behoefde om de hele nacht op zee te dobberen en de drukke shippinglane te kruizen. Dag Cornelis en bekijk het maar. Wij naar de kade want we hebben met TS vrij liggen. Betijds de kooi opgezocht.

22-Juni.

Om 05.00 uur met Sarah in alle rust was grassprietten gevonden en om 06.30 losgegooid en met een licht briesje de Oostzee opgezocht. We hadden stroom mee welke nog in zee enkele mijlen doorloopt. Het werd een tochtje van 45 zeemijlen deels zeilen en op de motor onder een lekker zonnetje. Bij het oversteken van de shippinglane verrast door de drukte aldaar. Wat een vrachtschepen en ferry's en wat is het moeilijk om hun snelheid in te schatten. Zaak is het om zeilend en met constante snelheid te varen, dus motor bij en de lane haaks over te steken zodat de schepen je goed kunnen plotten en als nodig te wijken. Wel bijzonder dat zo een zeekasteel netjes moet wijken voor zo een lullig Hollands platbodemtje van 9 meter , en af en toe best spannend of ze nu voor of achter je langs gaan. Maar na 12 uur de haven van Barhoft binnen gelopen en zijn we in Rügen gearriveerd. We waren zagezegd glad af want het was vooral in de shippinglane het bekende kermis werk door de golven die daar van alle kanten komen door de voort jakkerende zeeschepen. Maar de crew van de Vrouwe Elisabeth heeft het weer overleefd en rolt nu betijds de kooi in. Er komt mooi en zeer warm weer aan dus de zomer breek na de langste dag echt door. Tr vrinden.

23-juni.

Lekker en vooral rustig overnacht in de haven van Barhoft. Na overleg over de te volgen route met de crew van de Marritje-Anna besloten om een plekje te zoeken bij het dorpje Alterfher recht tegenover Stralsund. Rustig tegen de inmiddels Oostenwind opgevaren en halverwege de fok gehesen. Inmiddels was de wind langzaam ingezakt dus drijvend aangekomen en het anker er voor gezet. Aldaar besloten om nu maar eens lekker een bad te nemen aan het trapje aan het roer. Het water is inmiddels aardig opgewarmd dus opa heeft driftig liggen spartelen en het lijf een schrobbeurt gegeven. Het is inmiddels zo een 26 gr dus vandaag een topdag. Morgen weer een stukje verder, rustig aan want de spoorbrug draait pas rond 12 uur. Na een mooie avond in de kuip nu met een rooien kop als een havenlicht (gelukkig de rode) de kooi in. Tr vrinden.

24-Juni.

Na een paar boodschappen in het dorpje anker op en de spoorbrug van Stralsund om 12.20 genomen. Niet de stad in geweest , daar is het te warm voor. Op de motor naar de Glewitser wiek gevaren, deze inham is zo droog als gort dus het valt niet mee om een ankerplekje te vinden waar we met de hond aan de wal kunnen. Overal riet en massa's zwanen die met hun kont omhoog de boden afzoeken, daar weet je zeker dat je het anker niet kan laten vallen. Toch na veel zoeken een plekje met 1 ½ mtr water en klein zandstrandje. Morgen wegens verkeerde wind nog een dagje hier wat echt geen straf is. Prachtige zonsondergang gezien en nu snel de muggenhor er voor want met al dat riet moeten hier hele hordes van dat tuig aanwezig zijn. U hoort het morgen. Tr vrienden.

25-Juni.

Geen mug binnen gehad dus lekker liggen knorren. Wegens verkeerde wind maar en RUSTDAG ingelast. Alle parasols op en wachten op de avond, wat een straf. Tr vrienden.

26-Juni.

Weer geen mug gezien, zijn waarschijnlijk bezweken door de hitte. Maar geen verkeerde wind maar helemaal geen wind. Dus op de motor naar Freest een dorpje tegenover Penemunden voor inkopen en vuilnis storten. Onderweg had het stekende tuig ons toch nog gevonden en storten zich massaal op ons . Gloeiende en nog wat hielp niet echt dus de dekwas slang maar aangekoppeld en de gazonsproeier op het lijf gezet. Daar hadden ze niet van terug en het zorgde tevens voor de welkome afkoeling want het was inmiddels ruim 30 gr en geen zuggie wind. Elkaar heerlijk onder o en a's zitten besproeien als 2 kleuters in de speeltuin. Wat is watersport toch weer een leuk gebeuren. In Freest was helaas de lokale kruidenier ter ziele dus snel weer naar buiten en naar het oppertje bij de centrale gevaren. tussen de zandbanken door loopt een smal geultje die op de plotter goed te vinden is. voor de kust op 1.50 mtr water het anker er voor en hup alles jumpten snel overboord om verkoeling te zoeken.

Inmiddels was er wel wind en er werden dikke buien voorspeld dus tegen de schemer ging de Marritje-Anna op eigen anker en wij liggen nu achter 20 mtr ketting heerlijk in dit oppertje te dobberen. Wel even het ankeralarm er op ,je weet maar nooit waar je anders wakker wordt. Morgen gelukkig wat minder warm, zoen Hollandse boerenkool knager is hier niet voor gebouwd .tr vrinden.

27-Juni.

Vannacht achter 20 mtr ankerketting heerlijk heen en weer liggen zwieren met licht klotsende golfjes tegen de kop van de schouw. Wat slaapt dat toch lekker als je weet dat je veilig in een oppertje ligt en de wind langs de mast hoort gieren. Afijn na het uitlaten van onze Sarah anker op en op de fok met een dikke wind naar Wolgast gezeild. Onderweg langs Penemunden wordt je automatisch overvallen door de beladen omgeving met de grote centrale en je weet uit de geschiedschrijving wat daar allemaal heeft plaatsgevonden. Penemunden was de bakermat van de V1 en V2 die in de nadagen van WW2 duizenden slachtoffers heeft geëist. De grote man achter dit alles was Werner von Braun die na de capitulatie snel naar Amerika werd gehaald en daar de NASA op poten heeft gezet, en aldaar de gevierde geleerde is geworden. Hoe hypocriet kan je zijn. Op naar Wolgast , aldaar een half uur moeten wachten op het draaien van de grote brug. We hadden ons aan een lange lijn afgemeerd aan de wachtpalen en dachten goed te liggen met deze wind en stroom, komt er plots zo een pretcontainer a la de Henri Dunant en nestelt zich tegen de palen aan waar wij ook aan afgemeerd lagen met de kop in de wind. Afijn de pretcontainer was heftig met boeg en hekschroef aan het malen zodat ons scheepje de neiging kreeg om de kluiverboom bij kamer 239 naar binnen te steken. Gelukkig kon ik de meerlijn nog net op tijd lossen ander was het zeker fout gegaan. Na het passeren van de brug snel een plekje aan de kaai gevonden en met z'n vieren de stad in voor boodschappen. Snel belande we op een marktplein en na een broodje Thüringen worst was het snel bekeken. De dames boodschappen en Willem en ikzelf aan een halve donker bier.

Na een uurtje schoof Liesbeth aan voor ook een consumptie na eerst haar verontwaardiging uitgesproken te hebben over de prijs van 9 euro die een marktkoop man voor 2 preien dorst te vragen. Terug aan boord gezellig zitten ouwe nelen en besloten om maar niet te koken maar een hapje buiten de deur te doen. Was niet verkeerd in een mooi oud pakhuis. De bekende schnitzel met frietjes en bijlage begeleid door een mooie rode Italiaanse Ripasso maakte het feestje compleet. Kogelrond en € 50 lichter maar zeer voldaan naar ons scheepje gezwalkt en daar zit de oude brombeer nu een poging te ondernemen om toch nog een enigszins leesbaar dagverslag te typen terwijl de luikjes langzaam toe gaan. Wat een mooi leven hebben wij toch, was het maar voor iedereen zo , helaas een utopie weten we inmiddels. Tr vrienden.

28-Juni.

Mooi weertje en nog even vlot een douche gepakt en dit alles voor de somma van € 1 de meter. Daarna de Bodden opgezeild en een heerlijke zeiltocht gehad. Lekker lopend windje 4 en na 6 uurtjes kwamen we net op tijd bij de verkeersbrug en konden daar zeilend doorheen. Hoeveel geluk kan je hebben op een dag. Bij de oude spoorbrug van Zublin die als een vervallen monument uit oude tijden midden in het vaarwater staat bij het dorpje Cernic het anker er voor en van een heerlijke avond genoten. Ook nog even het dorpje bekeken waar de oude sfeer uit de DDR tijd nog aanwezig is. Het stationnetje staat er mooi gerestaureerd in een verlaten stukje spoor geschiedenis. Knijp je ogen even dicht en je ziet er een sissende stoomlok voor staan. Een haventje dat je niet over mag slaan. Avonds bij spiegelen water nog even de sterrenhemel bewonderd samen met een koppeltje Stasi muggen en mijn steun en toeverlaat Elena. Het was een dagje om in te lijsten. Nu ver na middernacht zeg ik truste vrienden.

29-Juni.

Met een zacht zuchtje wind Cernic achter ons gelaten en de Stettiner Haf opgezeild maar na een uurtje of 4 gedobberd te hebben maar even zeilen neer en overboord gesprongen. Het is inmiddels een graadje of 28 met de volle zon op je bast is het net even teveel terwijl de sloopshond ook aangaf dat het eigenlijk niet leuk meer was. Dus motor aan en uurtje later lagen we voor het dorpje Altwarp voor anker. Aan de wal werd Liesbeth verwelkomd door een agressieve Duitser die haar verbood om met onze Sarah aan wal te komen. Foute move Heinrich daar heeft mijn Liesbeth teveel Amsterdams bloed voor de aderen stromen dat inmiddels tegen het kookpunt was door de verzengende hitte. Resultaat een gefrustreerde afdruipe bierbuik die met dit verbale geweld geen raad wist. Dus aan boord nog even met de bekende vuistgebaren afscheid genomen van onze Oosterburen en naar de overkant gegaan ,een stukje van 300 mtr en we waren in Polen, zo snel mogelijk de Duitse gastenvlag naar beneden maar tot onze verrassing bleken we geen Poolse vlag meer te hebben. Gelukkig hadden we nog een oude Hollandse vlag waar we nederig de blauwe baan af hebben geknipt voor het goede doel. Tegen de avond gingen de beide schippersen onze Sarah uitlaten en werden zeer gastvrij ont vangen door een Poolse die goed Nederlands sprak. Er bleek geen enkel winkeltje te zijn in het dorpje Neu Warp te zijn. Op de haven stonden een paar blokhutjes waar enkele dames verleidelijk op een stretcher lagen te pronken, op de vraag of de blokhutjes misschien een sauna waren begonnen de dames te gniffelen en werd het ook duidelijk waarom het Duitse veerbootje zo frequent heen en weer voer. Nadat de dames van de schrik waren bekomen hebben zij nog even het dorp verkent en moesten tot hun schrik bemerken dat het vletje nu achter een afgesloten hek lag. Geen punt voor de behulpzame dames van lichte zeden die snel de beheerder van het hangslot belden die behulpzaam het hek ontsloot zodat zij vol verhalen de totaal andere mentaliteit van de Polen aan boord konden verhalen.

Voldaan de sterren zitten tellen en nog wat meegevlogen Stasi muggen onder Duitse verwensingen naar hun laatste rustplaats te

hebben geholpen en zo deze weer opmerkelijke dag afgesloten. Tr
vrinden.

30 Juli.

Vandaag een rustdag ingelast mede omdat het snikheet is met 38 gr.
Dus regelmatig verkoeling gezocht in het water wat al redelijk groen
aan het worden is door algen. Maar de fles water er over met
beklimmen van het touwladdertje en je bent weer schoon. Rond
avondeten begon het plots vanuit het niets te stormen waarbij we
aan lagerwal kwamen te liggen. Dus ankerop en weer naar de andere
kant van het meertje waar we een oppertje vonden en plots weer in
Duitse wateren lagen. Laat de Poolse gastenvlag nog maar hangen
want morgen gaan we toch naar Swinouci . Het was door de hitte
een zware dag dus vlot de kooi in . tr vrinden.

Einde deel 3